



Foto: Karim Hatoum

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Sydhoff-utredningen följetong i sociala medier

Den 25:e november gick tiden ut för att skriva ett remissvar i anledning av slutbetänkandet av *SOU 2016:46 "Samordning, ansvar och kommunikation – vägen till ökad kvalitet i utbildningen för elever med vissa funktionsnedsättningar"* (benämnes vidare här som *"Sydhoff-utredningen"*).

I samband med att Barnplantorna offentliggjorde sitt remissvar på Barnplantornas nya hemsida (www.barnplantorna.se) översvämmades sociala medier av tankar och åsikter där intensiteten så småningom urartade hos de som allmänt beskrivs som nättroll.

Barnplantornas remissvar väckte ilska

Efter några dagar fick, åtminstone vi i Barnplantorna, känslan att det var Barnplantorna som skrivit slutbetänkandet när vi läste på sociala medier. I en Facebookgrupp diskuterades det livligt bland en lång rad individer: *"gerillamarknadsföring"*, *"BP ägnar sig åt rashygien och utrotning"*, till och med att *"Gyllenram är en utrotare och rashygienist"*. En rad individer i en rörelse har för länge sedan blockerat sig själva från de möjligheter som dagens döva barn har.

Deafhoodrörelsen på kollisionskurs med verkligheten

Genom utvecklingen av CI som behandlingsmetod, har kartan fullständigt ritats om över vilka behov dagens döva barn har av hörsel och språk, intervention (habilitering) och förskola och skola. Att förneka denna utveckling och smutskasta de som påtalar detta är inte att företräda dagens döva barn som hör med CI. Det är inte heller att företräda barn med hörselnedsättning överhuvudtaget.

De interventionsbehov barn med CI har lyfter även en utvecklingsinriktad diskus- ➔



→ sion om interventionsverksamheternas utveckling, som alla barn med hörselnedsättning har nytta av. Att målgruppen förändras medför naturligtvis att verksamheter måste förändras. Det handlar om alla barns rätt till intervention och lärande i tiden utifrån evidensbaserat vetande om bland annat kognition, neurologi, mentaliseringsprocesser, språk m.m.

Barnplantorna bejakar Sydhoff-utredningen

Barnplantorna ber inte om ursäkt för att vi:

- definierar barn med dövhet utifrån ett funktionsnedsättningsperspektiv och inte utifrån ett folkslagsperspektiv,
- talar om barn med hörselnedsättning och dövhet utifrån även medicinska termer,
- fortsätter att bejaka barns rätt till språk och inte ett språks rätt till barnen,
- bejakar att statliga medel för gruppen barn med hörselnedsättning bör fördelas utifrån det enskilda barnets lärandemiljö (skola) både om det gäller hemskola eller statlig specialskola,
- bejakar att Sydhoff-utredningen utifrån behoven föreslår minskat antal specialskolor,
- bejakar att barn med teckenspråk som första språk genom färre specialskolor

får fler barn och vuxna att samtala med på teckenspråk,

- bejakar att kompetens om teckenspråk och en teckenspråkig specialskola etableras och centreras för ökad måluppfyllelse,
- bejakar bildandet av en teckenspråkig specialskola för den lilla grupp döva barn som av olika anledningar inte kan nyttja eller har nytta av cochleaimplantat eller annan hörselteknologi,
- konstaterar att specialskolans och grundskolans målgrupper avseende döva och hörselskadade barn skiljer sig åt,
- konstaterar att kommunernas ansvar för dessa elevers skolgång är långtgående,
- konstaterar att alla åtgärder i Sydhoffs slutbetänkande avser alla elevers bästa.

Aktörer som vänder sig mot stora delar av utredningen synes vara motståndare till en annan fördelning av statliga medel, som kommer varje barn till gagn i sin skola istället för att följa den statliga specialskolan oreserverat.

Barnplantorna stödjer slutbetänkandet av den s.k. Sydhoff-utredningen, trots trakasserier på sociala medier och grundlösa påståenden om att Barnplantorna är sponsrade av industrin. Redan i början av 2000-talet påpekade Barnplantorna att barn med CI skulle innebära bland annat

ett vikande elevantal i specialskolan och förändringar inom dåvarande habiliteringsverksamheter.

Vi beklagar naturligtvis att vi hade rätt! Våra påståenden möttes av skepsis och ibland hån. Det beklagar vi eftersom det har försinkat utvecklingen av en förskola, skola och habilitering i tiden avseende barn med dövhet och hörselnedsättning. Föräldrar har dragit ett alltför stort lass i sitt kunskapsökande och som samordnare mellan olika instanser i sin strävan efter optimal utveckling för sitt barn.

Förnekande av en utveckling riskerar att fortsatt marginalisera barnens behov och deras rätt att inkluderas i vårt samhälle på sina premisser och inte utifrån önsknings hos en rad individer som identifierar sig själva och dagens barn som hör med modern hörselteknologi som tillhörande ett folkslag.

Slutbetänkandet av Sydhoff-utredningen (SOU 2016:46) är insiktsfullt och har tagit avstamp i varje barns rätt till utveckling oberoende av språkbehov. Det bejakar Barnplantorna utifrån barnfokus! ●

Ann-Charlotte Gyllenram